

आत्मनि अधिष्ठाने विश्वगं सर्वानुस्यूतम् येनैव विदुः पश्यन्ति तद्विशुद्धं विज्ञानं व्यतरत् अदात् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति दशमे टीकायामे
कोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ अथाशीतितमे कृष्णः श्रीदामानं गृहागतम् संपूज्या पृच्छदर्थं सुगुरुवासकथां मुदा ॥ १ ॥ सुरारिमारको हरिः पु
राचकार शंसताम् अतः परं विनैव तन्निजोपकारमाचरत् ॥ २ ॥ रामचरितानि श्रुत्वा पुनर्मुकुन्दवीर्याणि पृच्छति हे भगवन् श्रोतुमिच्छामेत्यन्वयः ॥ १ ॥

तेभ्यो विशुद्धविज्ञानं भगवान्व्यतरद्विभुः ॥ येनैवात्मन्यदो विश्वमात्मानं विश्वगं विदुः ॥ ३१ ॥ स्वपत्न्याऽ
वभृथस्नातो ज्ञातिबंधुसुहृदृतः ॥ रेजे स्वज्योत्स्नये वेदुः सुवासाः सुध्वलं कृतः ॥ ३२ ॥ ईदृग्विधान्यसंख्यानि
बलस्य बलशालिनः ॥ अनंतस्याप्रमेयस्य मायामर्त्यस्य संति हि ॥ ३३ ॥ योऽनुस्मरेतरामस्य कर्माण्यद्भुत
कर्मणः ॥ सायं प्रातरनंतस्य विष्णोः सदयितो भवेत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे एकोना
शीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ राजोवाच भगवन् यानि चान्यानि मुकुन्दस्य महात्मनः ॥ वीर्याण्यनंतवी
र्यस्य श्रोतुमिच्छामहे प्रभो ॥ १ ॥ कोनु श्रुत्वा सकृद्रहस्यं नूतनं श्लोकसत्कथाः ॥ विरमेत विशेषज्ञो विषण्णः
काममार्गणैः ॥ २ ॥ सावाग्ययातस्य गुणान् गृणीते करौ च तत्कर्म करौ मनश्च ॥ स्मरेद्दसंतं स्थिरजंगमेषु शृ
णोति तत्पुण्यकथाः सकर्णः ॥ ३ ॥ शिरस्तु तस्योभयलिङ्गमानमेतदेव यत्पश्यति तद्विचक्षुः ॥ अंगानि वि
ष्णोरथ तज्जनानां पादोदकं यानि भजन्ति नित्यम् ॥ ४ ॥ सूत उवाच विष्णुरातेन संपृष्टो भगवान्वा दराय
णि ॥ वासुदेवे भगवति निमग्नहृदयोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ श्रीशुक उ० कृष्णस्यासीत् सखा कश्चिद्ब्राह्मणो ब्रह्मवि
त्तमः ॥ विरक्त इन्द्रियार्थेषु प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः ॥ ६ ॥

उत्तमश्लोकस्य श्रीकृष्णस्य सत्याः मनोहराः विषयवैतृण्यजनिकाः
कथाः विशेषज्ञः सारवित् विषण्णः विषादं प्राप्नोति ॥ २ ॥ कथाश्रवणं स्तुवन् दृष्टान्ततयाऽन्यार्थानाह सावागिति तावेव करौ यौ तत्कर्म करौ तदेव म
नः यत्स्थिरजंगमेषु वसंतं स्मरेत् यस्तस्य पुण्याः कथाः शृणोति स एव कर्णः ॥ ३ ॥ उभयलिङ्गं स्थिरं जंगमं च तस्यैव लिङ्गमिति मत्वा आनमेत् तदेव
शिरः तदेव तस्य लिङ्गं मूर्तिमित्येव यत्पश्यति तदेव चक्षुः तान्येवांगानि यानि विष्णोः पादोदकं भजन्तीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥